

RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
15. juni 1993^{*}

I de forenede sager T-97/92 og T-111/92,

Loek Rijnoudt og Michael Hocken, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende henholdsvis i Bruxelles og Jauchette (Belgien), ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Gianluigi Valsesia, som befuldmægtiget, bistået af advokat Denis Waelbroeck, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Annecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at sagsøgernes lønsedler for januar 1992 annulleres i det omfang, der herved tilbageholdes et midlertidigt bidrag i tjenestemændenes løn, og det fra denne dato fastslås, at der uundgåeligt ville blive foretaget en forhøjelse af deres pensionsbidrag samt konstateringen af ulovligheden af Rådets forordninger (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3831/91 og nr. 3832/91 af 19. december 1991 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne med henblik på indførelse af et midlertidigt bidrag og for så vidt angår bidraget til pensionsordningen (EFT L 361, henholdsvis s. 7 og 9),

har

* Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W. Bellamy, og dommerne A. Saggio og C.P. Briët,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforhandlinger samt parternes påstande og argumenter

- 1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 5. november 1992 har Lock Rijnoudt, sagsøger i sag T-97/92, anlagt sag mod Kommissionen med påstand om annullation af sin lønseddel af 15. januar 1992. Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. december 1992 har Michael Hocken, sagsøger i sag T-111/92, ligeledes anlagt sag mod Kommissionen med påstand om annullation af sin lønseddel af 15. januar 1992.
- 2 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
 - Sagerne admitteres, og der gives sagsøgerne medhold.
 - Sagsøgernes lønsedler for januar 1992 annulleres, for så vidt som de indeholder meddelelse om indførelse af et midlertidigt bidrag og allerede nu fastlægger den uundgåelige forhøjelse af sagsøgernes pensionsbidrag.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgerne har til støtte for påstandene påberåbt sig ulovligheden af Rådets forordninger (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3831/91 og nr. 3832/91 af 19. december 1991 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne med henblik på indførelse af et midlertidigt bidrag og for så vidt angår bidraget til pensionsordningen (EFT L 361, henholdsvis s. 7 og 9).

- 3 Ved kendelse afsagt af formanden for Fjerde Afdeling den 18. februar 1993 blev sagerne T-97/92 og T-111/92 forenet med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling samt domsafsigelsen.
- 4 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 9. marts 1993 har Cristiano Maria Gambari, tjenestemand ved Kommissionen, boende i Waterloo (Belgien), ved advokat Luc Govaert, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lucy Dupong, 14, rue des Bains, anmodet om tilladelse til at indtræde i sag T-97/92 til støtte for sagsøgerens påstande.
- 5 Interventionsbegæringen er fremsat i henhold til artikel 115 i Rettens procesreglement og i medfør af artikel 37, stk. 2, i EØF-statutten for Domstolen (herefter benævnt »Domstolens statut«), som i medfør af nævnte statuts artikel 46, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.
- 6 Gambari har i interventionsbegæringen i det væsentlige gjort gældende, at han er interesseret i afgørelsen af tvisten i sag T-97/92, dels fordi den dom, der skal afsiges om lovligheden af det midlertidige bidrag og forhøjelsen af pensionsbidraget, vil påvirke hans retsstilling og økonomiske situation direkte, dels fordi han i 1989 havde besluttet ikke at søge at finde beskæftigelse i den private sektor, idet han havde en berettiget forventning om, at krisebidraget ville blive afskaffet. I december 1991 stod denne mulighed ikke længere åben for ham på grund af hans alder og situationen på arbejdsmarkedet.

- 7 I øvrigt bemærker Gambari, at han har valgt alene at indtræde som intervenient på grund af hensynet til en økonomisk set hensigtsmæssig sagsbehandling. Han havde den 31. marts 1992 indbragt klage over sin egen lønseddel af 15. januar 1992, men havde afholdt sig fra at anlægge sag for Retten, da klagen blev afvist.
- 8 Interventionsbegæringen blev forkyndt for parterne i henhold til artikel 116, stk. 1, i Rettens procesreglement.
- 9 Sagsøgerne meddelte ved skrivelser af 24. marts 1993, at de ingen indvendinger havde mod interventionsbegæringen.
- 10 Sagsøgte har ved skriftligt indlæg indgivet den 25. marts 1993 påstået interventionsbegæringen forkastet.
- 11 Sagsøgte har for det første gjort gældende, at Gambari ikke har nogen retlig interesse i sagens udfald. Sagsøgerens påstand tager alene sigte på annullation af hans egen lønseddel, og Gambari har ingen direkte og aktuel interesse i, at der gives sagsøgeren medhold. De eventuelle virkninger af indsigelsen rejst i medfør af EØF-traktatens artikel 184 under påberåbelse af de pågældende forordningers ulovlighed vil være begrænset til sagsøgeren og vil ikke kunne gavne de parter, der ikke i rette tid har anlagt sag. Sagsøgte har i denne forbindelse henvist til tre domme afsagt af Domstolen, nemlig to af 7. juni 1972 (sag 20/71, Sabbatini mod Parlamentet, Sml. s. 95, org. ref.: Rec. s. 345, og sag 32/71, Bauduin mod Kommissionen, Sml. s. 97, org. ref.: Rec. s. 383), og en af 21. februar 1974 (forenede sager 15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 samt 135/73, 136/73 og 137/73, Schots-Kortner m.fl. mod Rådet, Kommissionen og Parlamentet, Sml. s. 177).
- 12 Sagsøgte har for det andet gjort gældende, at interventionsbegæringen bringer retssikkerheden i fare. Gambari, som kunne have anlagt sag i anledning af sin egen

lønseddel, søger nu at omgå søgsmålsfristerne. Der er ikke indtrådt nogen ny omstændighed, som berettiger til at fremsætte interventionsbegæring efter fristens udløb. Sagsøgte henviser i denne forbindelse til Domstolens dom af 12. november 1981 (sag 799/79, Bruckner mod Kommissionen og Rådet, Sml. s. 2697) og af 12. oktober 1978 (sag 156/77, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 1881) samt til Rettens kendelse af 28. november 1991 (sag T-35/91, Eurosport mod Kommissionen, Sml. II, s. 1359).

- 13 Formanden for Fjerde Afdeling har i medfør af artikel 116, stk. 1, tredje afsnit, i Rettens procesreglement hensendt afgørelsen om interventionsbegæringen til afdelingen.

Rettens bemærkninger

- 14 I henhold til artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut tilkommer retten til at indtræde i retstvister, der er indbragt for Retten, alle personer, der godtgør at have en berettiget interesse i tvistens afgørelse.
- 15 Retten bemærker indledningsvis, at Domstolen i sin kendelse af 25. november 1964 (sag 111/63, Lemmerz-Werke mod Den Høje Myndighed (ikke trykt i Samling af Afgørelser)) i en sag vedrørende en afgørelse truffet af Den Høje Myndighed i forbindelse med en udligningsmekanismen for importeret skrot afviste at tage en interventionsbegæring til følge med den begrundelse, at den, der havde fremsat interventionsbegæring, ikke havde nogen berettiget direkte og aktuel interesse i, at sagsøgerens påstande blev taget til følge, idet de eneste interesser, der blev påberåbt, var, at sagsøgeren fik medhold i visse af sine synspunkter. Dog imødekom Domstolen ved kendelse af 15. juli 1981 (sag 45/81, Moxel mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser) — i en sag om annullation af en kommissionsforordning om midlertidig udsættelse af forudfastsættelsen af eksportrestitutioner for visse landbrugsprodukter — en begæring om intervention med den begrundelse, at den, der ønskede at intervenere, uanset at der ikke antoges at foreligge en berettiget direkte interesse i resultatet af den dom, som skulle afsiges, dog kunne have interesse i tvistens afgørelse, i det mindste for så vidt angår de præmisser, der lå til grund for afgørelsen.

- 16 Stillet over for disse to tilsyneladende indbyrdes afvigende afgørelser, der er truffet i to sager med forskellig baggrund, finder Retten, at det tilkommer den at fastlægge de principper, der skal anvendes i en sag som den foreliggende, hvor interventionsbegæringen er fremsat af en tjenestemand, der hævder at være i samme situation som en anden tjenestemand, der for sit vedkommende har anlagt sag i anledning af en fællesskabsretsakt inden for rammerne af EØF-traktatens artikel 179 samt artikel 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«).
- 17 Retten bemærker i den foreliggende sag, at tvistens genstand i sag T-97/92 er annullation af sagsøgeren, Rijnoudt's lønseddel. Under disse omstændigheder finder Retten, at Kommissionen med føje har gjort gældende, at intervenienten ikke har nogen direkte og aktuel interesse i, at en anden tjenstemands, f.eks. Rijnoudt's, lønseddel annulleres.
- 18 Retten fastslår ligeledes, at den interventionsbegærende havde indbragt klage over sin egen lønseddel, hvilken klage var blevet stiltende afvist af Kommissionen. Han havde således selv haft mulighed for at anlægge sag for Retten. Men han har i sin interventionsbegæring ikke givet nogen forklaring på, hvorfor han ikke anlagde en sådan sag.
- 19 Selv hvis det antages, at tvistens afgørelse under de foreliggende omstændigheder kan påvirke intervenientens situation, for så vidt som den dom, der skal afsiges, kan indvirke på den måde, hvorpå administrationen anvender disse regler over for samtlige tjenestemænd, er det et spørgsmål, om en tjenestemand, som i forbindelse med en sag anlagt i medfør af EØF-traktatens artikel 179 og vedtægtens artikel 91 optræder individuelt som f.eks. intervenienten, har en berettiget interesse i tvistens afgørelse efter forståelsen i artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut.
- 20 Retten finder, at begrebet berettiget interesse i tvistens afgørelse i henhold til artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut under disse omstændigheder må opfattes som

interesse i, hvilken afgørelse der træffes med hensyn til de påstande, som specifikt vedrører den retsakt, der kræves annulleret.

- 21 I modsat fald ville enhver tjenestemand, der kan påvise, at hans situation på en eller anden måde kan blive påvirket af den afgørelse, Retten træffer vedrørende en ulovlighedsindsigelse fremsat over for en rådsforordning, have en berettiget interesse i tvistens afgørelse. Et sådant resultat tager ikke hensyn til kravene om en hensigtsmæssig rettergangsmåde eller til det klage- og søgsmålssystem, der er indført ved vedtægtens artikel 90 og 91, navnlig for så vidt angår de deri fastsatte frister.
- 22 Retten finder derfor, at der i den foreliggende sag må sondres skarpt mellem på den ene side de intervenienter med direkte interesse i, hvilken afgørelse der træffes med hensyn til den bestemte retsakt, som kræves annulleret, og på den anden side dem, der kun har en indirekte interesse i tvistens afgørelse på grund af lighedspunkterne mellem deres situation og en af parternes situation, således som Domstolen gjorde det i ovennævnte kendelse i sagen Lemmerz-Werke mod Den høje Myndighed.
- 23 Retten finder endvidere, at hvis den potentielle intervenient har haft mulighed for selv at anlægge sag inden for visse frister, kan det, at han nægtes tilladelse til at intervenere i en anden sag, der drejer sig om en situation, som ligner hans egen, ikke skade hans egne muligheder for at benytte den klage- og søgsmålsadgang, han råder over.
- 24 Denne antagelse er ikke i strid med Rettens opfattelse i ovennævnte sag Europort mod Kommissionen, hvor en virksomhed, der var adressat for en kommissionsbeslutning, som fastslog, at EØF-traktatens konkurrenceregler var overtrådt, faktisk fik tilladelse til at intervenere i en annullationssag anlagt af en anden adressat, også selv om virksomheden ikke selv havde anlagt sag i rette tid. Det fremgår imidlertid af kendelsen, at Retten bl.a. har taget hensyn til, at der for en national ret var rejst

erstatningssag mod Kommissionen i anledning af, at denne i sin beslutning havde fastslået, at der var sket en overtrædelse. Det skal ligeledes bemærkes, at beslutningen havde en navngiven adressat, nemlig intervenienten, som således havde en direkte interesse i tvistens afgørelse.

- 25 Ovenstående betragtninger er ej heller uforenelige med Domstolens og Rettens praksis, hvorefter fagforeninger og personaleorganisationer, som hver for sig repræsenterer en større eller mindre procentdel af tjenestemændene og/eller de øvrige ansatte ved fællesskabsinstitutionerne, og som ikke selv har mulighed for at anlægge sag på grundlag af vedtægtens artikel 91, kan få tilladelse til at intervenere, når de af parterne fremsatte anbringender rejser principielle spørgsmål vedrørende organisationen af Fællesskabets tjenestemandssystem. Sådanne interventioner er nemlig ikke en hindring for sagernes behandling for Retten, hvorimod det, såfremt et stort antal tjenestemænd, der befinder sig i samme situation som en sagsøger, får tilladelse til at intervenere individuelt, vil være til skade ikke alene for klage- og søgsmålsadgangen i henhold til vedtægtens artikel 90 og 91, men også for den effektive sagsbehandling for Retten.
- 26 I betragtning af det ovenfor anførte kan begæringen om intervention ikke tages til følge.

Sagens omkostninger

- 27 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til samme reglements artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

Af disse grunde

bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) Begæringen om intervention tages ikke til følge.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.

Således bestemt i Luxembourg den 15. juni 1993.

H. Jung
Justitssekretær

C.W. Bellamy
Afdelingsformand